

Извештај о Четвртој ванредној седници Националног савета за културу

У уторак, 19. новембра 2013. године, у згради Народне скупштине, у Улици краља Милана 14, одржана је Четврта ванредна седница Националног савета за културу.

На седници Савет је расправљао о извештавању медија о његовом раду и донео одлуку да изда следеће саопштење:

Саопштење Националног савета за културу са ванредне седнице одржане 19. новембра 2013. године

Објављивањем у “Политици” (17.11.2013) већег дела обраћања које је министар културе и информисања Иван Тасовац изговорио на седници Одбора за културу и информисање Народне скупштине то излагање је постало познато и широј јавности. Управо због тога потребно је изнети следеће:

Национални савет за културу са одобравањем гледа на то што је Влада почела са “чишћењем ниша у које се без контроле одлива новац” и да то “чини и Министарство културе”. Заиста јесте посао Министарства културе да “очисти” нетранспарентне путеве новца који су настали погрешним радом и/или расипањем, и/или погрешном расподелом тог истог министарства. Као што је познато, чланови НСК ни на који начин нису учествовали у стварању тих “ниша”, а нису, према овлашћењима које имају, ни могли, чак и да су хтели. Па ипак, у иступању министра уочава се настојање да се успостави извесна веза између речи “ниша” и речи “апанажа” коју он пежоративно користи говорећи о Савету.

Одлучно одбацујемо све инсинуације које се тичу “питања апанаже”, јер оно никад није било тема за НСК. То је било јасно и више пута саопштено пред Одбором за културу и информисање и потврђено од стране присутних посланика. Због озбиљности теме, било би неопходно да се ова очигледно намерно искривљена чињеница одстрани из сваке даље комуникације.

Савет посебно одбацује као неодговорну тврдњу “да је савет са једнаким еланом као по питању апанажа приступио питањима од јавног интереса у култури, ми бисмо данас имали бар предлог стратегије у области културе”. Овим министар или показује да није обавештен о томе да доношење Стратегије не зависи од Савета већ од Министарства, или намерно пласира нетачност. Да је супротно, односно да је то посао Савета, Стратегија би већ била донета на исти начин као што је Савет донео “Приоритете деловања у култури 2013-2017” и предлог структуре саме Стратегије.

Министар такође сматра да су чланови НСК “уместо питањима о свом статусу, пунили српске медије предлозима о структурним реформама у култури, не би данас Србија имала 61 институцију од националног значаја у култури”. Ни ово није тачно – истина је да је одлука о установама од националног значаја донета упркос ставовима Савета, па

би се министар са овом замерком морао обратити директно Влади Србије која је донела одлуку о томе. Савет је својевремено дао позитивно мишљење за знатно мањи број установа од 61, а за једну институцију, која није установа него удружење грађана, био је једногласно и изричито против.

Што се тиче тврдње да Србија има далеко “већи број манифестација и фестивала него што има дана у години”, Савет нити прави и бира, нити финансира манифестације, па се не осећа одговорним за такво стање, мада и сам има идеје и предлоге шта би на том пољу требало мењати.

На основу оваквих и сличних ставова који су изнети на седници Одбора за културу стиче се утисак да Министарство намерно користило замену теза и да је, уместо да решава огроман број отворених питања из домена културе, покушало да на Савет пребаци одговорност за оно што само није могло, знало или хтело да уради.

Такође указујемо да је, стављајући поменуте тврдње у први план свог иступања на седници Одбора за културу, министар пропустио да се ма и једном речју осврне на два писма која су Савету упутила његова два државна секретара, а та су писма, међутим, била једини прави повод за заједнички састанак Одбора, Министарства и Савета. Пропустио је, такође, прилику да објасни с којим је правом покушана да се уведе контрола стручног, јавно изнетог мишљења и како то да високи државни службеници не познају Закон о култури и пишу језиком на самој ивици разумљивости (писма су доступна јавности на сајту НСК [рубрика Документа]).

Савет сматра да је крајње време да се цела ова тема, тема озбиљног стања у коме се наша култура налази, узбули а расправе воде одговорно и без популистичких и маркетиншких испада.

* * *

На седници Савет је донео и следеће одлуке:

Савет ће од главног уредника дневног листа „Политика” затражити да „Политика“ објави у целости текст саопштења усвојеног на Четвртој ванредној седници.

Савет ће се обратити писмом Ивану Тасовцу, министру културе и информисања, с позивом да Министарство културе и информисања покрене иницијативу за измену Закона о јавним набавкама.

Савет ће се обратити званичним писмом Небојши Стефановићу, председнику Народне скупштине Републике Србије, и затражиће од њега да прими делегацију Савета.

Савет је на седници одредио да Душко Паунковић, Весна Ињац Малбаша и Ивана

Стефановић представљају Савет на седници Одбора за културу и информисање на којој ће се расправљати о Предлогу закона о буџету за 2014. годину.